

не на статуквото на Балканите във вида до Сан-Стефанския мир, по отношение на Тракия и Македония като подвластни провинции на Високата порта. В този смисъл като ответна реакция се откроява една статия във в. „Българско знаме“, изградена на тезата, че „Европейските държави не виждат очевидното - невъзможността Високата порта да прояви така желаното от тях: опит и мъдрост, за да осигури просперитет на своите провинции и поданици! Вместо обещаните реформи и „въдворение на порядък, те получават свирепства и разорения“. И затова българската позиция се заключава само в едно - недоумение от факта, че „се приказва с особено почитание за главното управление на турците“ като сила, която може да извърши чудеса! При всичко, че тази сила никога не са е потвърждавала...!“¹⁷

Обяснима е съпричастността, с която се отличават всички съобщения във в. „Българско знаме“, свързани със съпротивата в Македония - „Прокламации“ от Централния Македонски комитет, с призови за помощ и съдействие на македонските четнически акции и пр. Изразява се искрена тревога при проследяването на поредицата изстъпления на турските власти над сънародниците ни в Одринско, около Лозенград, Узун-Кюпрю и др. С оттенък на задоволство и надежда се оповестява, че точно грижата за „своята националност“ стои в основата на първите начинания на „Сливенското благотворително дружество“. То се създава на 1 октомври 1878 г. /б. а./ и една от първите му стъпки е решението да изпрати свои представители в Кърклияско, с цел да убеждават християнското население да не се изселва и така да се предотвратят „лошите последствия за българската територия и нация“. Пратениците от Сливен са двама: войводата Панайот Хитов и авторитетния сливенски учител Михаил Икономов. При все че мисията им не донася желания резултат, те полагат огромни усилия, за да я изпълнят. Икономов успява дори да се представи официално на одринския валия Реуф паша, запознава го с мисията и... поне на думи среща подкрепата му. Впрочем, тази подкрепа е неслучайна - в унисон с интересите на фиска, съвсем наскоро Реуф паша е принуден да се намеси. В издадената „Прокламация“ към жителите на вилаета, се извежда волята на Султана да се въдвори порядък в провинцията и основно - да се спрат масовите изселвания на християните от там.¹⁸

От всички статии с външнополитическа насоченост, с отношение към разделението на България, става ясно, че редакционният екип следи ревностно дипломатическата кореспонденция по проблема, а това дава поводи за последващите във вестника коментари. Споменатата реплика: „от най-новите европейски вестници, които получихме“ изяснява предположението ни, че в Сливен, вероятно в читалище „Зора“ и по лични абонаменти се получават много европейски периоди-